

στ. 11-14 Το Κριτήριο αξιολογεί την άδικη πράξη και απειλεί τον κατηγορούμενο με τιμωρία που θα τον στιγματίσει για όλη του τη ζωή, εφ'όσον αποδειχθεί η κατηγορία.

Παρ'όλη την αόριστη διατύπωση του συντάκτη, εκφράζεται ο αποτροπιασμός του Κριτηρίου για την καταγγελλόμενη πράξη, ενώ παράλληλα απειλείται αόριστα η επιβλητέα ποινή και τα αποτελέσματά της. Το κείμενο δίνει την αίσθηση ενός συγκεκριμένου εκβιασμού για την επίτευξη συμβιβασμού των διαδίκων, ώστε να μην εκτεθεί η Κ στους ντόπιους, ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης.

65

1764/Π/13

χ. Ιωάννη Αδάμη

978/φ 30ν

σχ. 64

Απόφαση οριστική. Απόδειξη της ενοχής του δράστη. Συγγνώμη δύματος. Εξάλειψη αξιοποίνου. Υποτροπή.

^{16/}

Ἐν μηνὶ πάλιν τῷ αὐτῷ. 13.

^{17/} Ἦ ἔστ' ὡντας καὶ νὰ ἐξετάχθῃ παρ' ἡμῶν ἡ ἄνωθεν ὑπόδεσις, ^{18/} ὥστε καὶ ἀπὸ μαρτυρίαις τινῶν, φαίνεται τὸ πῶς ὁ κύρ ^{19/} Κωσταντᾶς ἐκ προπετείας του νὰ ἔσφαλεν, ἀπόντος καὶ τε-^{20/}λ(εί)ως εἶδῃσιν μὴ ἔχοντ(ος) τοῦ κύρ Παλαιολόγου. ἡμεῖς κατὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ἀ-^{21/}δελφάτου ἐκρίναμεν νὰ κλίνῃ νὰ κάμῃ μετάνοιαν κα-^{22/}τέμπροσθεν τοῦ Κριτηρίου εἰς τὸν κύρ Παλαιολόγον νὰ ^{23/} ζητήσῃ συγχώρησιν διὰ ὅλα τὰ ὅσα εἶπεν, καὶ ἀπεδομπρῶς ^{24/} νὰ λ(εί)πῃ ἀπὸ τοιαῦτα λόγια, ποσῶς νὰ μὴν τὰ συντυχαίνει ^{25/} πλέον εἰσέ κανέναν, διὰ νὰ μὴν λάβῃ ὕστερα τὴν πρέπου-^{26/}σαν τιμωρίαν, καὶ ὁ κύρ Παλαιολόγος ὡς φρόνημος νὰ τὸν ^{27/} ἔχῃ ἀπὸ τοῦ νῦν διὰ ὅλα συγχωρημένον. [μον. γρ.]

^{28-32/} Μανικάτης· σαφράν(ος) νῦν· προεστ(ός) mr, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, πέτκ(ος) πέτρ(ου) [χ. Θ. Βελλερά], Γιάννης μαβρωδῆς [χ. Θ. Βελλερά], Ἰωάννης τζήγγ(ου) mr, θωμᾶς βελλεράς mr, γεόργι(ος) δημητρί(ου) καπετάν(ος) mr.

στ. 17-20 Η διερεύνηση της καταγγελίας και η εξέταση μαρτύρων απέδειξε («φαίνεται») την υπαίτια («ἐκ προπαιτείας») και απρόκλητη τέλεση του αδικήματος. Και πάλι, δεν αφήνεται ο παραμικρός υπαινιγμός για το περιεχόμενο των συκοφαντιών.

στ. 20-21 «κατὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ἀδελφάτου»: Εδώ με την έννοια της προστασίας της εσωτερικής συνοχής και της εξωτερικής υποστάσεως

της Κ¹, που αποτελεί την αιτιολογία για την εξάλειψη του αξιοποίνου.
στ. 21-24 Αίτηση συγγνώμης με εξευτελιστικό για τον δράστη τρόπο –γονατίζοντας μπροστά στο Κριτήριο.

στ. 24-26 Δεν πρόκειται για άρση του αδίκου, αλλά για εξάλειψη του αξιοποίνου της πράξης. Σε περίπτωση υποτροπής, ο δράστης θα υποστεί πλήρως τις κυρώσεις².

Δεν επήλθε δικαστικός συμβιβασμός³, διότι δεν υπήρξε πρόκληση του δράστη από το δύμα –οπότε θα μπορούσε να χωρήσει αμοιβαία υποχώρηση των μερών.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 239-240.
2. Πρβλ. Θ. 26(1690) § 3 (ό.π., 298-299), όπου απειλείται εκκοπή της γλώσσας για συκοφαντική δυσφήμιση μέλους ως ψεύτη, και χρηματική ποινή 12 F εάν συκοφαντηθεί ως «πόρνος». Για άλλες ειδικές περιπτώσεις δυσφημίσως απειλείται χρηματική ποινή 12 έως και 200 F, βλ. π.χ. Θ. 19(1663), 22(1666) §§ 1, 8 (ό.π., σσ. 283-284, 287, 289).
3. Βλ. ό.π., σ. 240 σημ. 446, λανθασμένο χαρακτηρισμό αυτής της αποφάσεως ως δικαστικού συμβιβασμού.

66

1764/II/9

χ. Θωμά Βελλερά

978/φφ 31r-v

σχ. 29, 30-32, 36, 107-108

Απόφαση οριστική. Έφεση και αντέφεση στο Θησαυροφυλάκιο της Τρανσυλβανίας. Παραπομπή της υποδέσεως στην Κ. Παρουσία εκπροσώπου του Θησαυροφυλακίου στη δίκη. Αναπροσαρμογή επιτοκίου χρεωστικής ομολογίας. Η εκκρεμοδικία αναστέλλει την τοκοφορία της οφειλής. Πρακτικό αιτήσεως αντιγράφου.

// 1764 φεβρουαρί(ου) 9 Σιμπήν<ι>

²/ Έπροτοστολοίσεν κατέμπροσθεν ήμῶν τῶν ὑποκάτωθεν γεγρα³/μένων ὁ Κὺρ Διμήτρης Σουῖφρας μὲ μίαν ἰστάντζιαν ὅπου ἔ⁴/δοσεν ὁ Γιόργης Κλείς καστριανὸς (εἰ)ς τὸ τίμιον τεσα<ου>ρα<ου>ριάτον ⁵/ διὰ τὸ χρέος ὅπου τοῦ ἐχρεωστοῦσεν ὁ Κὺρ Μίτρος Γεωργί(ου) καὶ Δη⁶/μίτρης Σουῖφρας ἀπὸ τοὺς 1751 φλορίντζια οὐγκρικὰ F 500 ⁷/ καὶ πολώταται φοραῖς τὰ ἐζήτησεν ὡς φαίνονται ὅπισθεν εἰς τὸ ⁸/ προτόκολόνμας || [φ]ύλλ<ον> 3[3].¹ || ὥστε ὅπου (εἰ)ς τοὺς 1761 αὐγούστ(ου) 8 ἐπλέροσεν ὁ ⁹/ ἄνωθεν Μίτρος Γεωργί(ου) τὸ μερτικὸν του F 350 ὅπου ἔγινε μαζὶ μὲ τὸ ¹⁰/ διάφορὸν τους. ὕστερον δὲ ζητῶντας τους τὰ ἐποίλιπα ἀπὸ τὸν κὺρ

